

Άγιος Δαμασκηνός Στουδίτης: Δεν λάμπει τόσο ο ουρανός όταν είναι στολισμένος με τα άστρα, όσο λάμπουν τα σώματα των Μαρτύρων

[/ Ορθόδοξες Προβολές](#)

Θησαυρός Δαμασκηνού

Λόγος σε απλή γλώσσα για την Κυριακή των Αγίων Πάντων

Αφού γιορτάσαμε την Αγία εορτή της Πεντηκοστής ευλογημένοι Χριστιανοί, πέρασαν ακόμα επτά ημέρες, και πάλι μας ήρθε γιορτή και πανηγύρι. Και μάλιστα όχι ενός Αγίου, ή δύο, ή δέκα, αλλά χιλιάδων και μυριάδων και τόσων πολλών, που δεν είναι δυνατόν να τους μετρήσει κανένας άνθρωπος· μιλώ για τη γιορτή των Αγίων Πάντων.

Πρώτον της Κυρίας Θεοτόκου, δεύτερον των Αποστόλων, τρίτον των Προφητών, τέταρτον των Ιεραρχών και Διδασκάλων, πέμπτον των Μαρτύρων (ανδρών και γυναικών), έκτον των Ασκητών και Ασκητριών, και έβδομον των δικαίων Βασιλέων.

Για όλους αυτούς τους Αγίους προφήτεψε ο Προφήτης Ησαΐας και έλεγε: «Ευφράνθητι στείρα η ου τίκτουσα», [«Να χαρείς, στείρα εσύ που δεν γεννάς»]. Και ποια ονομάζει «στείρα»; Την Εκκλησία που προέρχεται από τα έθνη, τους

ειδωλόατρες, επειδή παλαιότερα ήταν άτεκνη από άγιους καρπούς.

Για αυτήν τη στείρα έλεγε και η Προφήτισσα Άννα ότι «Στείρα έτεκεν επτά, και η πολλή εν τέκνοις ησθένησεν», [«η στείρα γέννησε επτά, ενώ εκείνη που είχε πολλά τέκνα ασθένησε»]. επειδή η μεν Εκκλησία μας καρποφόρησε αυτά τα επτά τάγματα των Αγίων που προανέφερα, ενώ ο ιουδαϊκός λαός εξέπεσε.

Αυτά ακριβώς τα τάγματα των Αγίων προέβλεπε ο Πατριάρχης Ιακώβ σαν στρατό Θεού και έλεγε, «Παρεμβολή Θεού αύτη», [«Αυτό είναι το στρατόπεδο του Θεού»]. Αυτούς τους Αγίους, αν τους ονομάσει κανείς Αγγέλους του Θεού, δεν σφάλλει καθόλου· επειδή οι Άγγελοι, οι Άγιοι και οι Μάρτυρες μόνο στα ονόματα διαφέρουν, ενώ στα έργα δεν αλλάζουν.

Διότι ό,τι έχουν οι Άγγελοι, το έχουν και οι Μάρτυρες.

Οι Άγγελοι κατοικούν στους ουρανούς, το ίδιο και οι Μάρτυρες. Αθάνατοι είναι οι Άγγελοι, αυτό πρόκειται να αποκτήσουν και οι Μάρτυρες.

Οι Άγγελοι δεν έχουν σώμα – και τι πειράζει αυτό; Διότι οι Μάρτυρες, ακόμα κι αν είχαν σώμα, τώρα είναι αθάνατοι· μάλιστα δε, πριν ακόμη από την αθανασία, ο θάνατος του Χριστού στολίζει τα σώματά τους.

Δεν λάμπει τόσο πολύ ο ουρανός όταν είναι στολισμένος με τα άστρα, όσο λάμπουν τα σώματα των Μαρτύρων από τις πληγές που υπέμειναν για το όνομα του Χριστού. Ωστε, επειδή πέθαναν για τον Χριστό, γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο υπερέχουν σε τιμή. Γι' αυτό και πριν ακόμη λάβουν την τελική αθανασία, απήλαυσαν την ανταμοιβή του θανάτου τους.

Και ποια είναι αυτή η τιμή;

Μιλώ για την τιμή από τον Θεό και από τους ανθρώπους. Κι αν ο Προφήτης Δαβίδ λέει για όλη την ανθρώπινη φύση, «Ηλάττωσας αυτόν βραχύ τι παρ' Αγγέλους», [«Τον έκανες λίγο κατώτερο από τους Αγγέλους»], ο Χριστός, όταν σταυρώθηκε και πέθανε για τις δικές μας αμαρτίες, το αναπλήρωσε αυτό και με το παραπάνω.

Εγώ όμως δεν το αποδεικνύω μόνο από αυτό, ούτε επαινώ τον θάνατο των Μαρτύρων και των άλλων Αγίων επειδή τάχα υστέρησαν σε κάτι επειδή πέθαναν (καθώς ήταν θνητοί)· αντίθετα, λέω ότι ο θάνατός τους ήταν και είναι κάτι ανώτερο από την ίδια την αθανασία.

Διότι οι Μάρτυρες, αν δεν ήταν θνητοί, δεν θα μπορούσαν να πεθάνουν· και αν δεν πέθαιναν, δεν θα γίνονταν Μάρτυρες.

Ωστε, αν δεν υπήρχε ο θάνατος, δεν θα υπήρχε ούτε αυτή η τιμή. Αν δεν υπήρχε ο θάνατος, ούτε ο Παύλος -το στόμα του Χριστού- θα καυχιόταν λέγοντας, «Καθ' ημέραν αποθνήσκω», [«Κάθε μέρα πεθαίνω»].

Αν δεν υπήρχε ο θάνατος, δεν θα έλεγε πάλι, «Νυν χαίρω εν τοις παθήμασί μου υπέρ υμών», [«Τώρα χαίρομαι για τα παθήματά μου για χάρη σας»]. Αν δεν υπήρχε ο θάνατος, πώς θα έλεγε πάλι «Ο αποθανών δεδικαίωται από της αμαρτίας», [«Εκείνος που πέθανε έχει δικαιωθεί και ελευθερωθεί από την αμαρτία»];

Επομένως, ας μην λυπούμαστε κι εμείς επειδή πεθαίνουμε, αλλά ας ευχαριστούμε τον Θεό, γιατί μέσω του θανάτου γίναμε αθάνατοι. Από τον θάνατο τιμηθήκαμε, από τον θάνατο ανεβήκαμε στην αθανασία, από τον θάνατο ανεβήκαμε σε μεγαλύτερη τιμή ακόμη και από τους Αγγέλους.

Ω, τι θαύμα και τι σοφία του Θεού! Το μεγάλο κακό που έφερε ο Διάβολος στον κόσμο -δηλαδή τον θάνατο- ο Χριστός το μετέτρεψε σε δική μας σωτηρία.

Αλλά τι; Μήπως πρέπει να ευχαριστούμε τον Διάβολο επειδή μας προξένησε τον θάνατο και έτσι αποκτήσαμε μεγαλύτερη τιμή;

Θεός φυλάξοι!

Διότι αυτό δεν είναι κατόρθωμα της πρόθεσης του Διαβόλου, αλλά είναι χάρισμα της σοφίας του Θεού. Εκείνος έφερε τον θάνατο για να καταστρέψει τον άνθρωπο, αλλά ο Θεός τον μετέβαλε σε αφθαρσία. Εκείνος μέσω του θανάτου έριξε τον άνθρωπο στη γη, ενώ ο Χριστός, αντίθετα, μέσω αυτού του θανάτου τον ανέβασε στους ουραμούς και τον αξίωσε για την αθανασία, καθώς το όρισε και ο ίδιος με το στόμα του, «Όποιος πιστεύει σε εμένα, ακόμα κι αν πεθάνει, θα ζήσει». Δηλαδή, όποιος πιστεύει σε εμένα, όρισε ο Χριστός, ακόμα κι αν πεθάνει με αυτόν τον επίγειο θάνατο, εντούτοις θα ζει αιώνια στη Βασιλεία των Ουρανών.

Αυτοί οι Άγιοι ονομάζονται τέκνα Θεού, καθώς ορίζει και ο Θεολόγος Ιωάννης, «Όσοι δε έλαβον αυτόν, έδωκεν αυτοίς εξουσίαν τέκνα Θεού γενέσθαι, τοις πιστεύουσιν εις το όνομα αυτού», [«Σε όσους Τον δέχτηκαν, έδωσε την εξουσία να γίνουν τέκνα Θεού, σε αυτούς δηλαδή που πιστεύουν στο όνομά Του»].

Αυτοί οι Άγιοι δεν γεννήθηκαν από θέλημα άνδρα, ούτε από θέλημα σάρκας, αλλά από τον Θεό - δηλαδή από το Άγιο Βάπτισμα. Επειδή όσοι ήταν γεννημένοι μόνο από άνθρωπο δεν ονομάζονται υιοί Θεού· αφότου όμως αναγεννήθηκαν, άλλοι μεν από το Άγιο Βάπτισμα και άλλοι από το Μαρτύριο, ονομάστηκαν και «θεοί κατά χάριν» και Υιοί Θεού, όπως λέει και ο Προφήτης Δαβίδ: «Εγώ είπα Θεοί εστέ, και

υιοί Υψίστου πάντες», [«Εγώ είπα, είστε θεοί και όλοι σας υιοί του Υψίστου»].

Αυτοί οι Άγιοι ονομάζονται επίσης κρασί που ευφραίνει τις καρδιές. Ο Κύριος είπε στους Αποστόλους, «Εγώ ειμί η άμπελος, και υμείς τα κλήματα», [«Εγώ είμαι η άμπελος κι εσείς τα κλήματα»].

Και ποιο είναι το κρασί που βγήκε από τα σταφύλια αυτά; Είναι όλοι αυτοί οι Μάρτυρες, που βγήκαν από το «πάτημα» και τη διδαχή των Αποστόλων, οι οποίοι μαρτύρησαν και εύφραναν τους πιστούς. Αυτούς τους Αγίους και ο Προφήτης Δαβίδ τους ονομάζει «Άρμα του Θεού μυριοπλάσιο».

Συνεχίζεται...

[ΠΗΓΗ: ΠΕΜΠΤΟΥΣΙΑ](#)

Διασκευή από από το βιβλίο, «Θησαυρός Δαμασκηνού» των εκδόσεων Βασ. Ρηγόπουλου. Εισαγωγή, βιογραφία συγγραφέως Ευάγγελος [π. Ειρηναίος] Χρ. Δεληδήμος.